

Anxiety Sensitivity as a Transdiagnostic Construct in Development and Maintenance of Emotional Disorders: A Literature Review

Reza Ahmadi¹, Omid Saed², Mazaher Rezaei³, Roya Ahmadizadeh⁴

1. Master of Clinical Psychology, Department of Clinical Psychology, School of Medicine, Zanjan University of Medical Sciences, Zanjan, Iran. ORCID ID: 0000-0001-5179-3280

2. Assistant Professor, Department of Clinical Psychology, School of Medicine, Zanjan University of Medical Sciences, Zanjan, Iran., (Corresponding author), Tel: +98 2433534500, E-mail: o.saed@zums.ac.ir. ORCID ID: 0000-0002-6070-6203

3. Assistant Professor, Department of Clinical Psychology, School of Medicine, Zanjan University of Medical Sciences, Zanjan, Iran. ORCID ID: 0000-0002-3568-1796

4. Master of Clinical Psychology, Department of Clinical Psychology, School of Medicine, Zanjan University of Medical Sciences, Zanjan, Iran. ORCID ID: 0000-0001-6639-6835

ABSTRACT

Background and Aim: Anxiety sensitivity or fear of anxiety and its associated physical sensations as a transdiagnostic construct have attracted increasing attention in the developmental psychopathology of emotional disorders and their treatment. Considering the multidimensional nature of anxiety sensitivity similar response of patients to anxiety, many studies have been conducted on the role of this construct in predicting and maintaining of emotional disorders. The aim of this study was to review various studies in this field for better understanding of the anxiety sensitivity in the development and continuation of emotional disorders, its assessment, and therapeutic measures.

Materials and Methods: This was a literature review study. Articles were searched in the Google Scholar search engine and the databases of PsycINFO, PubMed, and Scopus.

Results: Most studies about anxiety sensitivity in emotional disorders have emphasized the role of this construct in the development and maintenance of these disorders. Currently, the third version of the Anxiety Sensitivity Index as a validated index has the most psychometric evidence. The importance of this construct in psychopathology has given it a special position in both diagnosis-specific cognitive-behavioral therapy and transdiagnostic cognitive-behavioral therapy.

Conclusions: It seems that anxiety treatment not only reduces the symptoms of emotional problems but also improves response to treatment. Therefore anxiety sensitivity should be considered in the assessment, selective conceptualization, and treatment of emotional disorders.

Keywords: Anxiety sensitivity, Psychopathology, Emotional disorders

Received: June 30, 2019

Accepted: Oct 28, 2019

How to cite the article: Reza Ahmadi, Omid Saed, Mazaher Rezaei, Roya Ahmadizadeh. Anxiety Sensitivity as a Transdiagnostic Construct in Development and Maintenance of Emotional Disorders: A Literature Review. SJKU. 2020;25(3):44-60.

حساسیت اضطرابی به عنوان سازه‌ای فراتشخصی در پدید آیی و تداوم اختلال‌های هیجانی: مطالعه مرور ادبیات تحقیق

رضا احمدی^۱، امید ساعد^۲، مظاہر رضائی^۳، رؤیا احمدی زاده^۴

۱. کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دپارتمان روانشناسی بالینی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی زنجان، زنجان، ایران. کد ارکید: ۰۰۰۰-۰۰۰۰-۵۱۷۹-۳۲۸۰
 ۲. استادیار، دپارتمان روانشناسی بالینی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی زنجان، زنجان، ایران (نويسنده مسئول)، تلفن: ۰۴۴-۳۳۵۴۵۰۰۰، پست الکترونیک: o.saeed@zums.ac.ir، کد ارکید: ۶۲۰۳-۰۰۰۰-۲۶۰۷۰
 ۳. استادیار، دپارتمان روانشناسی بالینی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی زنجان، زنجان، ایران. کد ارکید: ۱۷۹۶-۳۵۶۸-۰۰۰۰-۰۰۰۲
 ۴. کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دپارتمان روانشناسی بالینی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی زنجان، زنجان، ایران. کد ارکید: ۰۰۰۰-۰۰۰۰-۶۸۳۵-۶۶۳۹

حکایت

زمینه و هدف: حساسیت اضطرابی یا ترس از اضطراب و حس‌های بدنی مرتبط با آن به عنوان یک سازهٔ فرا تشخیصی در روند آسیب‌شناسی تحولی اختلال‌های هیجانی و درمان آن‌ها توجه روزافزونی را به خود جلب کرده است. با توجه به ماهیت چندبعدی حساسیت اضطرابی و واکنش مشابه بیماران به اضطراب، مطالعات زیادی در رابطه با نقش این سازه در پیش‌بینی و تداوم اختلال‌های هیجانی صورت گرفته است. مطالعه حاضر با مرور مطالعات مختلف این حوزه به دنبال درک بهتر حساسیت اضطرابی در تحول و تداوم اختلال‌های هیجانی، سنجهش و تلویحات درمانی، آن است.

مواد و روش‌ها: مطالعه حاضر از نوع مرور ادبیات پژوهش است. مقالات از موتور جستجوی Google Scholar و پایگاه‌های اطلاعاتی PubMed، Scopus و PsycINFO مورد جستجو قرار گرفتند. در نهایت از اطلاعات ۳۰ مقاله برای نگارش مطالعه حاضر استفاده شد.

یافته‌ها: بیشتر مطالعاتی که حساسیت اضطرابی را در بین اختلال‌های هیجانی مورد بررسی قرار داده‌اند بر نقش این سازه در سیر تحولی و تداوم اختلال تأکید داشته‌اند. همچنین، نسخه سوم شاخص حساسیت اضطرابی به عنوان یک شاخص دارای اعتبار از بیشترین شواهد روان‌سنجی برخوردار است. اهمیت این سازه در آسیب‌شناسی روانی باعث شده است که هم در درمان‌های شناختی - قراردادی، تشخّص و پیشگیری، فا تشخّص حایگاه و شمات، بدلآ کند.

نتیجه گیری: به نظر می‌رسد درمان حساسیت اضطرابی نه تنها می‌تواند علائم مشکلات هیجانی را کاهش دهد بلکه پاسخ‌دهی به درمان را بهبود می‌بخشد، درنتیجه لازم است که حساسیت اضطرابی در سنجش، مفهوم‌سازی موردی و درمان اختلال‌های هیجانی

کلمات کلیدی: حساسیت اضطرابی، سازهٔ فردی شخصی، آسیب‌شناسی، وان، اختلال‌های هیجان‌

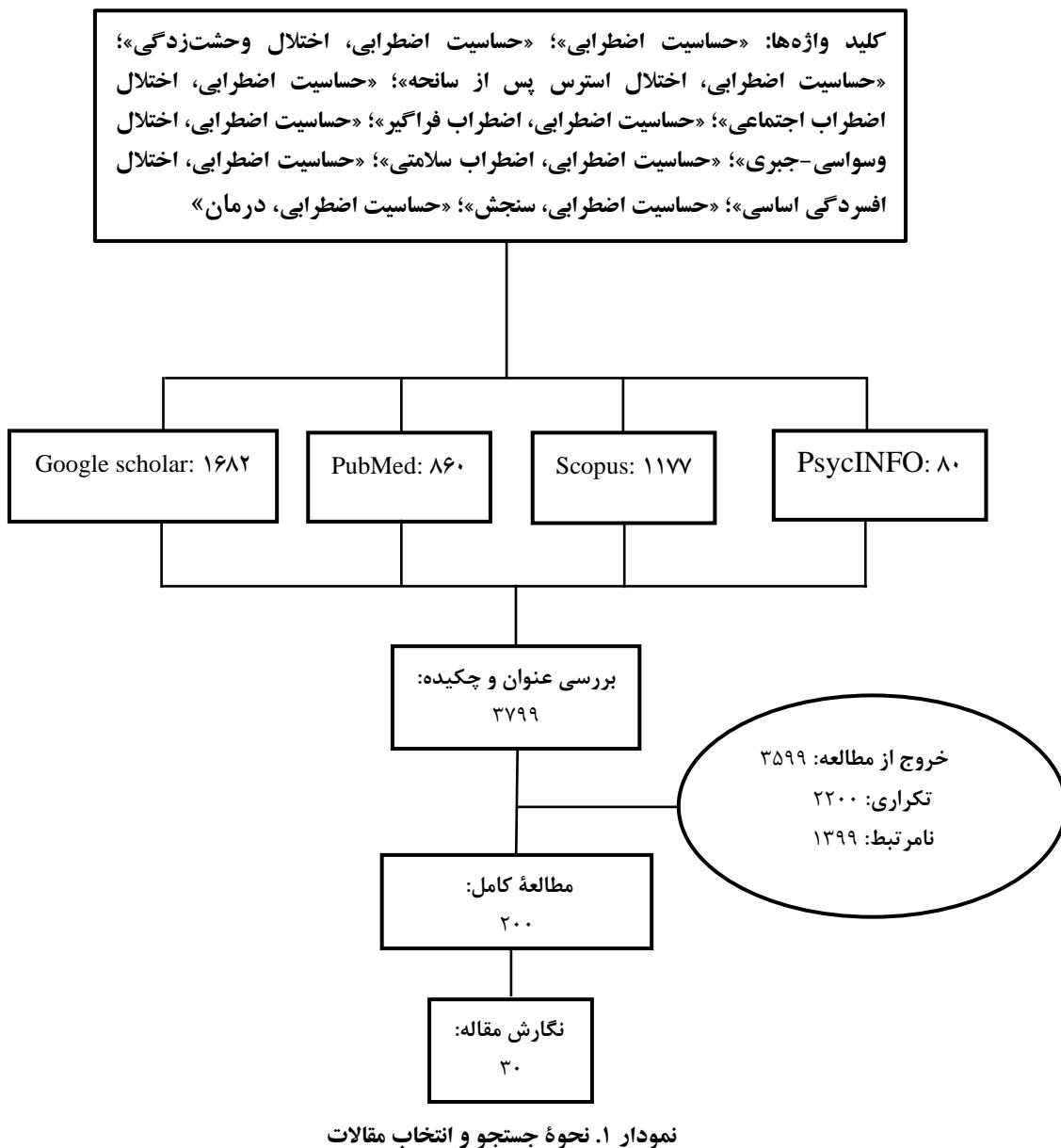
مواد و روش‌ها

مطالعه حاضر از نوع مرور ادبیات پژوهش است. در این مطالعه بهمنظور مرور شواهد پژوهشی مرتبط با حساسیت اضطرابی از موتور جستجوی Google Scholar و پایگاه اطلاعاتی Scopus، PubMed، PsycINFO استفاده شد. به این صورت که به زبان انگلیسی کلیدواژه حساسیت اضطرابی (Anxiety Sensitivity)، یکبار بهنهایی و در دفعات بعد هر بار با یکی از کلیدواژه‌های اختلال وحشت‌زدگی (Panic Disorder)، اختلال استرس پس از سانحه (Post-Traumatic Stress Disorder)، اختلال اضطراب اجتماعی (Social Anxiety disorder)، اختلال اضطراب فراگیر (Generalized anxiety disorder)، اختلال وسواسی فکری (Anxiety Disorder)، Obsessive and compulsive disorder) اضطراب سلامتی (Health Anxiety)، اختلال افسردگی (Major Depression Disorder)، سنجهش (Treatment Assessment) و درمان (Assessment) در عنوان و چکیده و از سال ۱۹۸۵ تا ۲۰۱۹ مورد جستجو قرار گرفت. درمجموع ۳۷۹۹ مطالعه وجود داشت که بررسی عنوان آن‌ها نشان داد، ۲۲۰۰ مطالعه در پایگاه‌ها مختلف تکرار شده بودند به همین دلیل از مطالعه حاضر کنار گذاشته شدند. همچنین بعد از بررسی چکیده مشخص شد که ۱۳۹۹ مطالعه با موضوع پژوهش حاضر ارتباط اندکی دارند و به همین دلیل از مطالعه خارج شدند. در نهایت ۲۰۰ مطالعه باقی ماند که به طور کامل مورد مطالعه قرار گرفتند. مقاله نهایی بر اساس اطلاعات مربوط به ۳۰ مطالعه نوشته شد (نمودار ۱). در کنار این مطالعات از ۱۰ مطالعه و کتاب ضروری در این حوزه نیز استفاده شد. انتخاب مطالعه‌ها به این صورت بود، مقاله‌هایی که در عنوان و چکیده بیشترین ارتباط را باهدف پژوهش داشتند توسط نویسنده دوم و سوم این مطالعه انتخاب می‌شدند و توسط نویسنده اول و چهارم، مورد مطالعه قرار گرفتند. بعد از نهیه خلاصه از این مقالات، مواردی که برای این پژوهش موردنیاز بودند با تصمیم نویسنده دوم

مقدمه

در حال حاضر تحقیقات پیرامون اختلال‌های هیجانی معطوف به مجموعه‌ای از آسیب‌پذیری‌های مشترک و سبک‌های روان‌شناختی مشابه در واکنش به هیجان‌ها شده است؛ که به نظر می‌رسد با توجه به همبودی بالای اختلال‌ها و هم پوشانی زیاد بین علائمشان، این نگرش به آسیب‌شناختی روانی توانسته است هم مدل‌های تبیینی و هم درمان‌های اثربخشی را ارائه کند(۱). در واقع برخلاف گذشته که تمرکز بر سازه‌های اختصاصی در سبب‌شناختی اختلال‌های روان‌شناختی بود، رویکرد فرا تشخیصی به درمان شناختی-رفتاری تلاش کرد که نقش این سازه‌ها را به عنوان آسیب‌پذیری‌های مشترک در گستره اختلال‌های هیجانی تبیین کند. یکی از این سازه‌ها حساسیت اضطرابی است که نقش آن به عنوان عامل زمینه‌ساز و تداوم بخش در طیفی از اختلال‌های هیجانی از جمله اختلال وحشت‌زدگی، اختلال استرس پس از سانحه، اختلال اضطراب اجتماعی، اختلال اضطراب فراگیر، اختلال اضطراب سلامتی، افسردگی آشکارشده است(۲). حتی شواهد فزاینده‌ای از نقش حساسیت اضطرابی در اثربخشی مداخله‌های شناختی-رفتاری وجود دارد. برای مثال میزان حساسیت اضطرابی نه تنها با شدت علائم اختلال وسواسی جبری ارتباط مستقیمی دارد بلکه پیش‌بینی کننده میزان پاسخ‌دهی به درمان شناختی-رفتاری این اختلال نیز بوده است، به طوری که بیماران دارای میزان بالای حساسیت اضطرابی بالا نتایج درمانی کمتری را گزارش داده‌اند(۳). همچنین شواهد نشان می‌دهد که کاهش حساسیت اضطرابی با کاهش اضطراب، نگرانی، افسردگی ارتباط دارد(۴). به همین دلیل تأکید بر حساسیت اضطرابی برای فهم آسیب‌شناختی و دستیابی به نتایج درمانی مطلوب ضروری به نظر می‌رسد. درنتیجه مطالعه حاضر با یکپارچه کردن مطالعات مختلف این حوزه به دنبال درک بهتر حساسیت اضطرابی در زمینه اختلال‌های هیجانی، سنجهش و تلویحات درمانی آن است.

مقاله از مطالعه حذف شدند. نگارش نهایی مطالعه توسط نویسنده اول و دوم صورت گرفت. این مطالعه توسط کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی زنجان تأیید شده است (کد کمیته اخلاق: IR.ZUMS.REC.1396.306).



یافته‌ها
 ترس از ارزیابی منفی ب) حساسیت به آسیب یا بیماری و ج) حساسیت اضطرابی می‌دانستند؛ اماً حساسیت اضطرابی بیش از دو نوع دیگر ترس مورد توجه قرار گرفته است و به اضطراب و وحشت‌زدگی را ناشی از سه ترس بنیادی (الف)

هیجانی ارائه شده است. برخی از این شواهد نقش مشترک حساسیت اضطرابی در طیف اختلال‌های هیجانی را ناشی از ساختار ابعادی شاخص حساسیت اضطرابی (جسمانی، شناختی و اجتماعی) می‌دانند که توسط تحلیل‌های عاملی گزارش شده است^(۶). آن‌ها عقیده دارند که همبستگی هر یک از این ابعاد با یکی از اختلال‌ها موجب افزایش شیوع این آسیب‌پذیری در بین اختلال‌های مجزا شود درحالی که دیدگاه فراتشخصی برخلاف این دیدگاه ابعادی بهصورت پیوستاری به حساسیت اضطرابی می‌نگرد چراکه نه تنها شاخص حساسیت اضطرابی نقطه برش مشخصی برای جدا کردن افراد ناسالم از سالم ندارد بلکه در بسیاری از اختلال‌ها هر سه بعد آن برآورده است؛ درنتیجه، به نظر می‌رسد که حساسیت اضطرابی بیانگر سبک پاسخ اضطرابی به عالم اضطراب باشد که منجر به اجتناب از آن‌ها می‌شود^(۷). به طور خلاصه، حساسیت اضطرابی منجر به افزایش میزان آزارندگی تعداد زیادی از تجربه‌های بدنی می‌شود و در نتیجه تمایل به فرار و اجتناب از آن‌ها را برمی‌انگزید و به نظر می‌رسد این همان الگوی اساسی است که مبنای اهمیت حساسیت اضطرابی هم به عنوان پیش‌بینی کننده الگوهای رفتاری ناسازگار و هم به عنوان هدف درمانی بالقوه در اصلاح این رفتارهای ناسازگارانه است.

نقش آن در اختلال‌های هیجانی پرداخته شده است. حساسیت اضطرابی به صورت ترس از اضطراب و حس‌های بدنی مرتبط با آن تعریف شده است؛ همچنین از گذشته اعتقاد بر این بوده که حساسیت اضطرابی یک سبک شناختی است و به واسطه آن افراد باور پیدا می‌کنند که عالم اضطرابی، پیامدهای خطرناک یا فاجعه‌آمیزی مانند بیماری‌های بدنی و روانی، از دست دادن کنترل و خجالت‌زدگی در جمع به همراه دارند^(۵). با افزایش پژوهش‌ها در این زمینه، یافه‌ها مؤید این بود اگرچه حساسیت اضطرابی مؤلفه‌های شناختی دارد اماً یک سازه چندبعدی است و از ابعاد هیجانی و اجتماعی نیز برخوردار است^(۶). بخشی از حساسیت اضطرابی ارثی است و بخش دیگر آن تحت تأثیر عوامل محیطی از جمله شرطی‌سازی پاسخگر، شرطی‌سازی کشگر و یادگیری مشاهده‌ای است؛ به این معنا که کودکان نحوه واکنش نسبت به عالم اضطرابی را یاد می‌گیرند^(۷). با توجه به اینکه حساسیت اضطرابی تحت تأثیر آمادگی‌های رژیکی و محیطی متفاوتی قرار دارد، می‌توان به ماهیت چندبعدی و مسیرهای آسیب‌زایی که ممکن است به آن منجر شود، پی برد.

هر چند بیشتر مدل‌های تبیینی مبتنی بر حساسیت اضطرابی در مورد اختلال وحشت‌زدگی فرمول‌بندی شده‌اند اما شواهد فزاینده‌ای از نقش محوری این سازه در سایر اختلال‌های

جدول ۱. مقالات مرتبط با حساسیت اضطرابی که در این مطالعه مورد قرار گرفته‌اند

عنوان مقاله	نویسنده‌گان	سال انتشار	محله
حساسیت اضطرابی و اختلال‌های اضطرابی: مروار فرا تحلیل و همنهاد	اولاتونجی و ولیتزکی - تیلور	۲۰۰۹	مجله پژوهشنامه روان‌شناختی
حساسیت اضطرابی و شدت علائم اختلال استرس پس از سانحه ارتباط متقابل دارند: شواهدی از مطالعه طولی با زماندگان سوانح جسمانی	مارشال، مایلز و استوارت	۲۰۱۰	مجله روانشناسی مرضی
حساسیت اضطرابی به عنوان پیش‌بینی کننده نتایج درمان اختلال و سوسای-جری	بلکی، آبرامویتز، رئومان، لثونارد و ریمن	۲۰۱۷	مجله رفتاردرمانی و روان‌پژوهشی تجربی
تأثیر مداخله حساسیت اضطرابی بر اضطراب، افسردگی و نگرانی	نور، آلان، مکاتی، کیو و اشمیت	۲۰۱۴	مجله درمان و تحقیقات رفتاری
حساسیت اضطرابی، فراوانی اضطراب و پیش‌بینی یمناکی	ریس، پترسون، گروسکی و مکنالی	۱۹۸۶	مجله درمان و تحقیقات رفتاری
تفویت ابعاد حساسیت اضطرابی: توسعه و اعتبارسنجی اولیه شاخص حساسیت اضطرابی-۳	تیلور، زوولنسکی، کاکس، دیکون، هیمبرگ، لیدلی و همکاران	۲۰۰۷	مجله ارزیابی روان‌شناختی
مدل علی روابط میان تاریخچه یادگیری، حساسیت اضطرابی و حمله‌های وحشت‌زدگی	استوارت، تیلور، جانگ، کاکس، وات و فدوروف و بورگر	۲۰۰۱	مجله درمان و تحقیقات رفتاری
حساسیت اضطرابی و ظرفیت حافظه فعال: عوامل خطر و اهداف برای تقویت سلامت رفقاری	اتو، استمن، لو، هرون، بیکل، زوولنسکی و همکاران	۲۰۱۶	مجله مرور روانشناسی بالینی
حساسیت اضطرابی و اختلال وحشت‌زدگی	مکنالی	۲۰۰۲	مجله روان‌پژوهشی زیستی
کار آزمایی بالینی تصادفی برای ارزیابی اثربخشی مداخله کوتاه مدت دلواسپی‌های شناختی	اشمیت، کاپرون، راینز و آلان	۲۰۱۴	مجله مرور مشاوره و روانشناسی بالینی
حساسیت اضطرابی به عنوان پیش‌بینی کننده دوره‌های بالینی اختلال وحشت‌زدگی: مطالعه پیگیری یک‌ساله	پرز بنیتز، شیا، رافا، رنده، دیک، رامساو و همکاران	۲۰۰۹	مجله اضطراب و افسردگی
خرده مقیاس‌های شاخص حساسیت اضطرابی ۳ پیش‌بینی کننده تغییرات علائم اضطراب و افسردگی	اولتویس، وات و استوارت	۲۰۱۴	مجله اختلال‌های اضطرابی
حساسیت اضطرابی و رویارویی با حس‌های بدنی: سازه فراتشخصی و راهبرد تغییر	باسول، فارشیون، ساویر-زاوالا، مورای، فورچن و بارلو	۲۰۱۳	مجله رفتاردرمانی
رابطه بین جنسیت و علائم اختلال استرس پس از سانحه: حساسیت اضطرابی به عنوان یک	نور، آلبانسه، بوفا، شورت و اشمیت	۲۰۱۶	مجله شخصیت و تفاوت‌های فردی

ساژو کار	بررسی حساسیت اضطرابی به عنوان میانجی رابطه اختلال استرس پس از سانجه و خودکشی در بین زنان آتش نشان	استنلی، هوم، سپنسر-توماس	مجله اختلال‌های اضطرابی	۲۰۱۷
تنوع حساسیت اضطرابی در میان اختلال‌های اضطرابی چگونه است؟	در بین زنان آتش نشان	تیلور، کوچ، مک‌نالی	مجله اختلال‌های اضطرابی	۱۹۹۲
بعاد حساسیت اضطرابی در پیش‌بینی گوش‌بزنگی نسبت به بدن و اجتناب هیجانی	مجله تحقیقات و درمان شناختی	زوولنسکی و فورسیث	مجله پژوهشنامه روان‌شناختی	۲۰۰۲
فرا تحلیل رابطه حساسیت اضطرابی با افسردگی و اختلال‌های اضطرابی	مجله روان‌شناسی کاگنت	نار‌گون-گینی	مجله روان‌شناسی کاگنت	۲۰۱۰
مفهوم حساسیت اضطرابی در بروز، علامت‌شناسی و درمان اختلال اضطراب اجتماعی: دیدگاه نظری	مجله شخصیت و تفاوت‌های فردی	خاکپور، ساعد، شهسوار	مجله شخصیت و تفاوت‌های فردی	۲۰۱۹
حساسیت اضطرابی و نگرانی	مجله اختلال‌های اضطرابی	فلوید، گارفیلد و لاسوتا	مجله اختلال‌های اضطرابی	۲۰۰۵
بعاد حساسیت اضطرابی در اختلال‌های اضطرابی	ویتون، دیکون، مک‌گراث، برمن و آبرامویتز	ویتون، دیکون، مک‌گراث، برمن و آبرامویتز	ویژگی‌های روان‌سنجی شاخص حساسیت اضطرابی-۳ در گروه درمان حاد و ناهمگن	۲۰۱۲
هیجان و تجربه درونی اختلال وسوسی- جبری: مرور نقش ناگویی هیجانی، حساسیت اضطرابی و تحمل پریشانی	مجله مرور روان‌شناسی بالینی	رابینسون و فریستون	مجله اختلال‌های اضطرابی	۲۰۱۴
در ک نقش حساسیت به آسیب/بیماری، حساسیت اضطرابی در پردازش (خودکار) درد: بررسی با استفاده از آزمون عاطفة‌بیرونی سیمون	مجله درد	وانکلیف، پترس، گیلسن، دجانگ	مجله درد	۲۰۰۷
حساسیت اضطرابی و اختلال وسوسی- جبری: مرور کوتاه	مجله روان‌شناسی و روان‌پژوهشی شناخت	خاکپور، یوسفی، ساعد	مجله روان‌شناسی و روان‌پژوهشی شناخت	۱۳۹۸
ترکیب اضطراب سلامتی و علائم بدنی: با محوریت دلایلی‌های شناختی حساسیت اضطرابی در بین بیماران مراقبت اولیه	مجله تحقیقات روان‌پژوهشی	فرگاس، کلی و گریگس	مجله تحقیقات روان‌پژوهشی	۲۰۱۶
تکرار بین فرهنگی مدل تعاملی حساسیت اضطرابی در رابطه با خودکشی	مجله تحقیقات روان‌پژوهشی	کاپرن، کوتون، اشمیت	مجله تحقیقات روان‌پژوهشی	۲۰۱۳
مدل تعاملی حساسیت اضطرابی در رابطه با تاریخچه اقدام به خودکشی و افکار مبنی بر خودکشی در آینده	مجله تحقیقات روان‌پژوهشی	کاپرن، کوگل، ریبریو، جوینر و اشمیت	مجله تحقیقات روان‌پژوهشی	۲۰۱۲
حساسیت اضطرابی و افسردگی: چگونه باهم در ارتباط هستند؟	مجله روان‌شناسی مرضی	تیلور، کوچ، وودی و مک‌لین	مجله روان‌شناسی مرضی	۱۹۹۶
ساختار سلسله مراتبی و خلوص عامل کلی شاخص حساسیت اضطرابی: شواهد و تلویحات	مجله سنجش روان‌شناختی	زینبارگ، بارلو و براون	مجله سنجش روان‌شناختی	۱۹۹۷

اگرچه نقش حساسیت اضطرابی در اختلال وحشت‌زدگی آشکار است و میزان کلی حساسیت اضطرابی در افراد مبتلا به اختلال وحشت‌زدگی بالاتر از سایر افراد است، اما رابطه هریک از ابعاد آن با حمله‌های وحشت‌زدگی و اختلال وحشت‌زدگی مورد بحث است^(۲). فارغ از اینکه کدام یک از ابعاد حساسیت اضطرابی با اختلال وحشت‌زدگی ارتباط دارد، نحوه واکنش افراد به علائمشان اهمیت بیشتری دارد؛ برخی شواهد حاکمی از این است که مداخله‌های شناختی-رفتاری بهویژه رویارویی با حس‌های بدنی باعث می‌شوند افراد برخلاف گذشته علائمشان را به صورت بی‌خطر و این‌ارزیابی کنند و با آن‌ها روبه‌رو شوند^(۳).

حساسیت اضطرابی و اختلال استرس پس از سانحه به طور معمول تجربه آسیب با تجربه هیجانی شدیدی همراه است که ممکن است منجر به اختلال استرس پس از سانحه شود. این اختلال با طیفی از علائم از جمله بیش برانگیختگی، حالت‌های تجزیه‌ای، تجربه مجدد رویداد، اجتناب، شناخت‌های منفی و خلق منفی شناخته می‌شود^(۴). با اینکه عوامل جمعیت شناختی، فرهنگی و روان‌شناختی متعددی در پدید آیی و تداوم اختلال استرس پس از سانحه نقش دارند اما نقش حساسیت اضطرابی در این اختلال قابل توجه است. حساسیت اضطرابی نه تنها می‌تواند تفاوت شیوع بالای اختلال استرس پس از سانحه در زنان، نسبت به مردان را تبیین کند بلکه می‌تواند از دو جهت در تبیین علل روان‌شناختی آن حائز اهمیت باشد. نخست، افرادی که حساسیت اضطرابی بالای دارند ممکن است نسبت به سایر افراد واکنش شدیدتری به رویداد آسیب‌زا نشان دهند. در این حالت ترس از اضطراب منجر به حساسیت بیشتر نسبت به آسیب، کاهش آستانه واکنش ترس و افزایش احتمال بروز واکنش‌های شدید نسبت به حرکت‌های مرتبط با رویداد می‌شود. دوام اینکه ممکن است حساسیت اضطرابی و آشفتگی پس از تجربه رویداد

حساسیت اضطرابی و اختلال وحشت‌زدگی ویژگی اصلی اختلال وحشت‌زدگی، حمله‌های وحشت‌زدگی است. Clark (۱۹۸۶) این حمله‌ها را به صورت احساس شدید و ناگهانی دلهره و یا فاجعه در شُرُف وقوع تعریف کرد که با طیف وسیعی از حس‌های جسمانی ناراحت‌کننده مانند تنگی نفس، پتش قلب، درد قفسه سینه، احساس خفگی، سرگیجه، احساس سوزن سوزن شدن دست‌وپا، احساس سرما یا گرما، غش، لرزش و احساس غیرواقعی بودن همراه است^(۵). اگرچه مدل شناختی کلارک فرض را بر این گذاشته بود که حمله‌های وحشت‌زدگی ناشی از سوء‌تعییرهای فاجعه‌آمیز از حس‌های بدنی است اما اولین بار Reiss و McNally (۱۹۸۵) توجه خود را بر نقش حساسیت اضطرابی در اختلال وحشت‌زدگی متوجه کردند. در واقع آن‌ها اعتقاد داشتند که باور افراد در مورد خطرناک بودن حس‌های بدنی مرتبط با اضطراب شدت آن‌ها را افزایش می‌دهد و موجب آسیب‌پذیری افراد در برابر مشکلات اضطرابی، حمله‌های وحشت‌زدگی و بهویژه اختلال وحشت‌زدگی می‌شود^(۶)؛ به طوری که بعد‌ها حساسیت اضطرابی بخش مهمی از مدل‌های سبب‌شناصی وحشت‌زدگی شد. در واقع برخلاف اضطرابِ صفت و نگرانی که به عنوان گرایش کلی برای واکنش به مجموعه گسترهای از موقعیت‌های اضطرابی تظاهر پیدا می‌کند، حساسیت اضطرابی اختصاصاً به صورت واکنش‌های اغراق‌آمیز به علائم استرس و اضطراب تظاهر پیدا می‌کند^(۷). به نظر می‌رسد حساسیت اضطرابی یک متغیر زمینه‌ساز است که به طور اختصاصی در افراد مبتلا به اختلال وحشت‌زدگی بالا است^(۸). حتی مطالعه‌های مقطعی و طولی نشان داده‌اند که حساسیت اضطرابی با تشخیص اختلال وحشت‌زدگی، شکل‌گیری حمله‌های وحشت‌زدگی جدید و شدت اختلال وحشت‌زدگی همبستگی دارد^(۹).

نشان می‌دهند افراد مبتلا به اختلال اضطراب اجتماعی در موقعیت‌های اجتماعی یا عملکردی برانگیختگی فیزیولوژیکی بالایی (مانند تپش قلب، تعریق، لرزش) را تجربه می‌کنند و توجه خود را به سمت این نشانه‌های برانگیختگی متوجه می‌کنند تا بتوانند خود را از نظر دیگران تصور کنند؛ درحالی که این وضعیت منجر به اضطراب بیشتر، ادراک ناقص از توانایی خود برای عملکرد می‌شود(۱۴). احتمالاً افراد یا این علائم را به عنوان نشانه خطر تعبیر می‌کنند یا اعتقاد دارند که به واسطه تجربه این علائم، کنترل روانی خود را از دست می‌دهند و یا به طور اختصاصی در مورد ارزیابی منفی دیگران از این علائم می‌ترسند. با این وجود در آخرين ويراست راهنمای تشخيصي و آماري اختلال‌های روانی(۱۴)، ترس از ارزیابی منفی هنگام اجرا به مراتب بیشتر مورد تأکید قرار گرفته است. احتمالاً حلقه اصلی اتصال حساسیت اضطرابی و اختلال اضطراب اجتماعی همین ترس از ارزیابی منفی باشد که همسو با دلواسی‌های اجتماعی در حساسیت اضطرابی است(۲۰). نتایج یک فرا تحلیل که به منظور بررسی حساسیت اضطرابی و اختلال‌های هیجانی انجام شده بود نشان داد که اضطراب اجتماعی با حساسیت اضطرابی ارتباط دارد ($\alpha = 0.49$). همچنین علی‌رغم اینکه در این مطالعه ارتباط ضعیف ولی معنی‌داری بین اضطراب اجتماعی با دلواسی‌های جسمانی ($\alpha = 0.31$) و با دلواسی‌های شناختی ($\alpha = 0.45$) حساسیت اضطرابی وجود داشت ولی رابطه آن با دلواسی‌های اجتماعی به طور بارزی معنی‌دار بود ($\alpha = 0.70$) (۲۱). سایر مطالعات نیز نقش اختصاصی دلواسی‌های اجتماعی در تبیین واریانس اضطراب اجتماعی را گزارش کرده‌اند(۲۲). با وجود اینکه در مدل‌های آسیب‌شناسی شناخته‌شده اضطراب اجتماعی به طور مستقیم به حساسیت اضطرابی اشاره نشده است، اما می‌توان ردیاب این سازه را در برخی از این مدل‌ها پیدا کرد. برای مثال در مدل Wells و Clark (۱۹۹۵) افراد مبتلا به اضطراب اجتماعی در ابتدا به واسطه تغییر مسیر توجه و ارزیابی برانگیختگی حس-

هم‌زمان ظاهر شوند و درنهایت منجر به تشدید واکنش‌های ناسازگار شوند(۱۵). احتمالاً حساسیت اضطرابی بالا از طریق چرخه پس‌خوراند مثبت افزایش علائم اضطرابی، منجر به افزایش پریشانی در حین و بعد از تجربه رویداد آسیب‌زا می‌شود؛ درنتیجه، افراد هم از رویداد آسیب‌زا و هم از علائم اضطرابی برآمده از آن می‌ترسند که درنهایت به اجتناب و سایر علائم اختلال استرس پس از سانحه منجر می‌شود(۱۶)؛ به همین دلیل بیماران مبتلا به این اختلال غالباً نگران هستند که در خاطرات و برانگیختگی‌های هیجانی و فیزیولوژیکی مربوط به آن‌ها احاطه شوند. شواهد فزاینده‌ای در رابطه با نقش حساسیت اضطرابی در پیش‌بینی اختلال استرس پس از سانحه وجود دارد و حتی در بعضی از این مطالعات میزان حساسیت اضطرابی افراد مبتلا به این اختلال بیشتر از افراد مبتلا به اختلال وحشت‌زدگی بوده است(۱۷). مسئله جالب توجه نقش پیش‌بینی کننده اختلال استرس پس از سانحه به وسیله ابعاد شاخص حساسیت اضطرابی است. اگرچه دلواسی‌های جسمانی و شناختی حساسیت اضطرابی در افراد مبتلا به اختلال استرس پس از سانحه بالاست ولی به نظر می‌رسد که نقش هریک متفاوت باشد. شواهد حاکی از این است که دلواسی‌های جسمانی پیش‌بینی کننده گوش‌به‌زنگی نسبت به علائم بدنی و دلواسی‌های شناختی پیش‌بینی کننده اجتناب هیجانی هستند(۱۸). درحالی که مطالعه دیگری نشان داده است که اگرچه هردوی دلواسی‌های جسمانی و شناختی حساسیت اضطرابی در افراد مبتلا به اختلال استرس پس از سانحه بالا هستند ولی نقش دلواسی‌های شناختی برجسته‌تر است؛ به طوری که حتی دلواسی‌های شناختی حساسیت اضطرابی، احتمال اقدام به خودکشی در افراد مبتلا به اختلال استرس پس از سانحه را افزایش می‌دهند(۱۹).

حساسیت اضطرابی و اختلال اضطراب اجتماعی اختلال اضطراب اجتماعی با ترس شدید و مداوم از یک یا چند موقعیت اجتماعی یا عملکردی شناخته می‌شود. شواهد

اجتماعی به ترتیب ۸/۸۵ ۱۰/۲۵ و ۱۰/۸۱ گزارش شده است(۲). در مطالعه Rifkin و همکاران (۲۰۱۵) نیز نمره کلی نسخه سوم شاخص حساسیت اضطرابی افراد مبتلا به اختلال اضطراب فراگیر، ۲۲/۳۸ و نمره آنها در خرده مقیاس‌های جسمانی، شناختی و اجتماعی به ترتیب ۴/۴۲، ۷/۲۷ و ۱۰/۶۹ گزارش شده است(۲۶). باینکه در هر سه مطالعه نمره بُعد جسمانی حساسیت اضطرابی پایین‌تر از سایر ابعاد به نظر می‌رسد اما در حقیقت مقدار دلوپسی‌های جسمانی در افراد مبتلا به اختلال اضطراب فراگیر بیش از میانگین جمعیت عادی و حتی بیش از میانگین افراد مبتلا به اضطراب اجتماعی است(۲). شواهد مهمی وجود دارد که به نقش بی‌نظمی‌های ریتم ضربان قلب و ناپایداری فیزیولوژیکی در بیماران مبتلا به اختلال اضطراب فراگیر اشاره کرده‌اند(۲۷). به نظر می‌رسد ترس از این برانگیختگی‌های فیزیولوژیکی به عنوان یک متغیر زمینه‌ساز در شروع دلوپسی‌های این افراد نقش داشته باشد و باعث تشدید نگرانی‌های آنها شود. از طرف دیگر بعد از دلوپسی‌های شناختی شاخص حساسیت اضطرابی بیش از هر اختلال دیگری در اختلال اضطراب فراگیر دیده می‌شود(۲، ۶). افراد مبتلا به اختلال اضطراب فراگیر به دلیل تجربه نگرانی‌های مفرط و غیرقابل کنترل و همچنین سایر علائم اضطرابی دلوپس هستند که کنترل شناختی خود را از دست بدند و به یک بیماری مرتبط با روان دچار شوند(۲۵). نتایج مطالعه‌ای که به دنبال نقش متغیرهای میانجی در رابطه حساسیت اضطرابی و اختلال اضطراب فراگیر بود نشان داد که حساسیت اضطرابی به‌واسطه افکار تکرارشونده منفی منجر به اختلال اضطراب فراگیر می‌شود؛ درنهایت دلوپسی‌های اجتماعی نه تنها در بیماران مبتلا به اختلال اضطراب فراگیر بالاست بلکه در اغلب اختلال‌های اضطرابی دیده می‌شود(۲). این دلوپسی‌ها هم ناشی از آسیب‌های خود اختلال در رابطه با مورد ارزیابی قرار گرفتن و هم بازنمای ترس از برچسب

های بدنی ناشی از قرار گرفتن در موقعیت نسبت به خود گوش به زنگ می‌شوند، سپس با یادآوری خاطرات گذشته، بیش برآورد احتمال خطر و همچنین احتمال مورد تمسخر واقع شدن باعث تشدید علائم اضطرابی می‌شوند(۲۳). حتی نتایج یک مطالعه در ژاپن نشان داده که تحریف‌های شناختی در مورد حس‌های بدنی تحت تأثیر نوع اضطراب اجتماعی قرار دارد. بهاین ترتیب که اضطراب اجتماعی با محوریت تعامل بیش تر به دلیل ترس از ارزیابی منفی دیگران از علائم است در حالی که اضطراب اجتماعی با محوریت عملکرد بیشتر تحت تأثیر بیش برآورد احتمال دیده شدن علائم به‌وسیله دیگران است(۲۴). درنهایت ناتوانی در معادل کردن این علائم اضطرابی منجر به الگوهای اجتنابی می‌شود که اختلال اضطراب اجتماعی را به وجود می‌آورند.

حساسیت اضطرابی و اختلال اضطراب فراگیر
مشخصه اختلال اضطراب فراگیر، اضطراب و نگرانی مفرط در مورد رویدادها و فعالیت‌های مختلف است که با علائم جسمانی (به‌طور مثال، بی‌قراری، خستگی، تندگی عضلاتی)، شناختی (به‌طور مثال، اشکال در تمرکز، حالی شدن ذهن، تحریک‌پذیری) و افت عملکرد همراه است(۱۶). احتمالاً این افراد وقتی با عوامل استرس‌زا برانگیزاندۀ اضطراب مواجه می‌شوند دلوپس می‌شوند که احتمالاً چیزی غیرقابل کنترل و خطرناک اتفاق خواهد افتاد. شواهد حاکی از این است که حساسیت اضطرابی هم با نگرانی‌های آسیب‌شناختی و هم نگرانی‌های غیر آسیب‌شناختی همبستگی معنی داری دارد(۲۵). مطالعه اولیه Taylor و همکاران (۲۰۰۷) روی سومین شاخص حساسیت اضطرابی (ASI-3) نشان داد که میانگین نمره کلی افراد مبتلا به اختلال اضطراب فراگیر در این شاخص ۲۷/۵ و نمره آنها در خرده مقیاس‌های جسمانی، شناختی و اجتماعی به ترتیب ۸/۹ و ۱۰/۵ است(۶). در مطالعه دیگری نیز نمره کلی نسخه سوم شاخص حساسیت اضطرابی این افراد ۲۹/۹۱ و نمره آنها در خرده مقیاس‌های جسمانی، شناختی و

ساز دارد(۲۸). به نظر می‌رسد ارتباط حساسیت اضطرابی با هریک از این ابعاد متفاوت باشد. برای مثال شواهدی وجود دارد که نشان می‌دهند حساسیت نسبت به بیماری پیش‌بینی کننده رفتارهای مرتبط با سلامتی و حساسیت اضطرابی پیش‌بینی کننده استفاده از خدمات بهداشتی را پیش‌بینی کند(۲۹). افراد مبتلا به اختلال وسوسی جبری هنگام تجربه افکار مربوط به مسئولیت‌پذیری نسبت به فجایع دچار اضطراب می‌شوند درنتیجه برای کنترل این افکار تلاش می‌کنند. آن‌ها نسبت به توانایی ذهنی خود برای توجه به موقعیت و کنترل آن اطمینان ندارند و می‌ترسند در اثر بی‌توجهی متحمل آسیب و صدمه شوند(۳۰). در رابطه با افکار مربوط به نظم و تقارن/رفتارهای نظم و ترتیب نیز قضیه به همین شکل است؛ این افراد باور دارند که فقدان هماهنگی در محل قرارگیری اشیاء موجب اضطراب و برانگیختگی شان می‌شود درنتیجه برای کنترل این افراد دست به تلاش و تقلا می‌زنند. حساسیت اضطرابی به‌ویژه دلواسی‌های شناختی و اجتماعی آن با افکار غیرقابل قبول/رفتارهای خنثی ساز ارتباط دارد(۲). تلاش افراد مبتلا به اختلال وسوسی جبری برای کنترل و سرکوب افکار غیرقابل قبول در آن‌ها ادراک ناتوانی در کنترل شناختی ایجاد می‌کند تا جایی که حتی نگران می‌شوند پی بردن دیگران به این افکار موجب تمسخر و سرزنش آن‌ها شود(۳۱). درنهایت اخیراً یک مطالعه مروری پیشنهاد کرده است که حساسیت اضطرابی می‌تواند از طریق ترس از فقدان کنترل و توانایی‌های روان‌شناختی، ترس از حس‌های بدنی و ترس از ارزیابی منفی دیگران در مسیر تحولی اختلال وسوسی جبری و فنوتیپ‌های آن نقش داشته باشد(۳۰).

حساسیت اضطرابی و اختلال اضطراب سلامتی از دیرباز مشکلات روان‌تنی مورد توجه پژوهشگران بوده است و تشخیص‌های متعددی را شامل می‌شود ولی اختلال اضطراب سلامتی اولین بار در پنجمین راهنمای تشخیصی و آماری اختلال‌های روانی به عنوان یک تشخیص مطرح شد(۱۴).

خوردن است که در تشید چرخه اضطراب و دلواسی‌های آن‌ها نقش دارد.

حساسیت اضطرابی و اختلال وسوسی جبری اختلال وسوسی جبری با افکار وسوسی مانند افکار، تمایلات شدید و تصاویر ذهنی مکرر و مداوم که مزاحم و ناخواسته هستند و رفتارهای اجباری مانند فعالیت‌های ذهنی یا رفتارهای عمدی و تکراری که در پاسخ به وسوسه‌های فکری هستند شناخته می‌شود(۱۴). درحالی که مطالعات مختلفی نشان داده‌اند که میزان حساسیت اضطرابی در افراد مبتلا اختلال وسوسی جبری نسبت به افراد سالم بالا است(۲۶، ۲۶، ۲)، اما برخی از شواهد حاکی از این هستند که اختلال وسوسی جبری در مقایسه با سایر اختلال‌های اضطرابی مانند وحشت-زدگی و اضطراب اجتماعی، ارتباط ضعیفی با حساسیت اضطرابی دارد(۲). مطالعات محدودی به بررسی رابطه ابعاد حساسیت اضطرابی با اختلال وسوسی جبری پرداخته‌اند. هرچند مطالعه Wheaton و همکاران (۲۰۱۲) نشان دادند که اگرچه نمرة کل و ابعاد حساسیت اضطرابی در افراد مبتلا به اختلال وسوسی جبری به‌طور معنی‌داری بیشتر از افراد سالم است؛ اما ارتباط این ابعاد با علائم وسوسی جبری ضعیف گزارش شده است(۲). هم‌سو با مدل‌های شناختی، احتمالاً افراد مبتلا به اختلال وسوسی جبری خطرات ناشی از فقدان کنترل شناختی را بیش برآورد می‌کنند و اعتقاددارند که اضطراب ناشی از افکار مزاحم، غیرقابل کنترل و خطرناک است تا جایی که ممکن است نگران شوند فکر کردن به یک موضوع منجر به وقوع آن شود. بر همین اساس، مطالعات زیادی به نقش دلواسی‌های شناختی حساسیت اضطرابی در شروع و تداوم اختلال وسوسی جبری اشاره کرده‌اند(۱۳). با توجه به این که اختلال وسوسی جبری از چهار بُعد متفاوت افکار مربوط به آلدگی/ رفتارهای شستشو، اشتغال ذهنی با مسئولیت/ رفتارهای وارسی، افکار مربوط به نظم و تقارن/ رفتارهای نظم و ترتیب، افکار غیرقابل قبول/ رفتارهای خنثی-

نشان داده است که اگرچه ارتباط معنی‌داری بین بعد دلواپسی‌های جسمانی حساسیت اضطرابی و اضطراب سلامتی وجود دارد اماً وقتی اضطراب سلامتی با علائم جسمانی شدید همراه می‌شود از بین ابعاد حساسیت اضطرابی، تنها بعد دلواپسی‌های شناختی ارتباط معنی‌داری با این وضعیت دارد(۳۴). احتمالاً دلواپسی‌های شناختی در زمینه اختلال اضطراب سلامتی و علائم جسمی شدید به صورت (الف) ترس از فقدان کنترل رفتاری (برای مثال ناتوانی در انجام کارهای روزمره) و (ب) ترس از فقدان کنترل عملکرد فیزیولوژیکی (برای مثال ناتوانی در کنترل دفع و کنترل گوارش) تجربه شوند.

حساسیت اضطرابی و اختلال افسردگی اساسی اختلال افسردگی اساسی شایع‌ترین اختلال روانی است که تأثیرات منفی بر احساس، افکار و رفتار می‌گذارد. خلق افسرده، از دست رفتن علاقه یا لذت، مشکل خواب، مشکل اشتها و تغییر وزن، سراسیمگی، خستگی و فقدان انرژی، احساس بی‌ارزشی یا احساس گناه مفرط، کاهش توانایی تفکر و تمرکز و افکار مکرر مربوط به مرگ از مهم‌ترین علائم اختلال افسردگی اساسی هستند(۱۶). نظریه‌ها و مدل‌های سبب‌شناسی زیادی از جمله مدل درمان‌گی آموخته‌شده، مدل نامیدی و مدل شناختی به تبیین اختلال افسردگی اساسی پرداخته‌اند. علاوه بر این آسیب‌پذیری‌ها و سازه‌های روان-شناختی مختلفی مانند نشخوار، خود-انتقادی، ترس از شکست و فرسودگی در شروع و تداوم افسردگی شناخته شده هستند؛ اماً کمتر کسی تصور می‌کند که حساسیت اضطرابی به عنوان یک آسیب‌پذیری در پیدایش و تحول افسردگی مطرح باشد. Taylor و همکاران (۱۹۹۶) نقش حساسیت اضطرابی در افسردگی را بسط و گسترش داد. او متوجه شد که احتمالاً حساسیت اضطرابی به واسطهٔ بعد فرنوفوبیا (ترس از دیوانه شدن؛ بعد دلواپسی‌های شناختی حساسیت اضطرابی) با

به‌طوری که تمرکز اصلی آن بر مشغولیت ذهنی با ابتلا به نوعی بیماری طبی و خیم است و در آن نگرانی فرد مبتلا ممکن است از نوعی حس یا نشانه جسمی غیر بیمارگونه شئت گرفته باشد، ولی ناراحتی به وجود آمده نه از خود آن شکایت جسمانی بلکه از اضطراب وی درباره مفهوم، اهمیت یا علت آن ناشی می‌شود که در مدل‌های شناختی-رفتاری اضطراب سلامتی به صورت سوء تفسیر حس‌های بدنی (برای مثال تپش قلب) یا علائم بدنی (برای مثال گلودرد) مفهوم پردازی می‌شود؛ به‌طوری که فرد تصور می‌کند این حس‌ها یا علائم نشان دهنده یک بیماری طبی هستند. به نظر می‌رسد برانگیختگی مرتبط با حس‌های بدنی باعث می‌شود که افراد به اشتباه تصور کنند حس‌ها و علائم بی‌خطر به معنای ابتلا به بیماری هستند که در نهایت همین تصورات منجر به اختلال اضطراب سلامتی می‌شوند(۳۲). اگرچه تئوری انتظار Reiss و McNally، ترس و اضطراب بیماری را بیشتر ناشی از حساسیت به آسیب/بیماری می‌دانند و معتقدند که ممکن است حساسیت به آسیب/بیماری پیش‌بینی کننده اضطراب سلامتی باشد اماً شواهد حاکی از این هستند که افراد مبتلا به اضطراب سلامتی نسبت به افراد سالم از حساسیت اضطرابی بیشتری برخوردار هستند و حساسیت نقش مهمی در تحول و تداوم اضطراب سلامتی دارد(۲). همچنین بخشی از شواهد پژوهشی حاکی از این هستند که از بین ابعاد شاخص حساسیت اضطرابی تنها بعد دلواپسی‌های جسمانی با اضطراب سلامتی ارتباط دارد(۳۳)، به‌طوری که میزان دلواپسی‌های جسمانی در افراد مبتلا به اضطراب سلامتی بیش از سایر اختلال‌های هیجانی بوده است(۲)؛ به همین دلیل به عنوان یک عامل اختصاصی در اضطراب سلامتی مطرح است؛ به عبارت دیگر وقتی این افراد برانگیختگی فیزیولوژیکی (برای مثال تپش، قلب و تنفس) را تجربه می‌کنند به احتمال بیشتری این علائم را به وضعیت‌های طبی حاد (برای مثال سکته قلبی و مرگ قریب‌الوقوع) نسبت می‌دهند. از طرف دیگر نتایج یک مطالعه

اما مقیاس‌های خود گزارشی رایج‌ترین شکل سنجش حساسیت اضطرابی هستند که میزان ترس و دلواپسی‌های افراد را در مورد تجربه اضطراب و علائم مرتبط با آن مشخص می‌کنند. اولین بار شاخص حساسیت اضطرابی شانزده گویه‌ای به عنوان یک مقیاس تک عاملی معرفی شد که از ویژگی‌های روان‌سنجمی خوبی برخوردار بود(۵). مطالعه‌های بعدی نشان داد که ساختار عاملی این شاخص چندعاملی است؛ یعنی از یک عامل سطح بالای حساسیت اضطرابی و سه عامل سطح پایین (الف) ترس بدنی، (ب) ترس از ناتوانی‌های روانی و (ج) ترس اجتماعی تشکیل شده است(۳۹). در حال حاضر شاخص حساسیت اضطرابی متداول‌ترین ابزار در سنجش حساسیت اضطرابی است. این شاخص که ۱۸ گویه دارد توسط Taylor, Cox, Zvolensky و همکاران (۲۰۰۷) ارائه شد؛ مطالعه اولیه آن روی ۴۴۹۴ نمونه غیر بالینی از ایالات متحده، کانادا، فرانسه، مکزیک، هلند و اسپانیا و ۳۹۰ نمونه بالینی از ایالات متحده و کانادا نشان داد که این شاخص علاوه بر ویژگی روان‌سنجمی بسیار خوب از ساختار سه عاملی جسمانی، شناختی و اجتماعی برخوردار است(۶). در رابطه با نقطه برش حساسیت اضطرابی نیز نظرات متفاوتی وجود دارد، برای شاخص اصلی حساسیت اضطرابی نمره برش ۲۵ پیشنهاد شده است. درحالی که در مورد نسخه سوم شاخص حساسیت اضطرابی پیشنهاد شده است که از نمره برش ۱۷ و برای اطمینان از نمره برش ۲۳ استفاده شود(۴۰).

بحث

دیدگاه فراتشخصی به درمان شناختی-رفتاری اختلال‌های هیجانی به جای علائم، عوامل مشترک اختلال‌ها را مورد آماج قرار می‌دهد(۱)، به همین دلیل حساسیت اضطرابی را به عنوان یک آسیب‌پذیری روان‌شناختی عمومی در سیر تحولی اختلال‌ها معروف می‌کند و از رویارویی با حس‌های درونی به عنوان استراتژی تغییر آن استفاده می‌کند(۱۳). حساسیت

افسردگی ارتباط دارد و احتمالاً ترس از فقدان کنترل شکل افسردگی-ویژه حساسیت اضطرابی است؛ به این صورت که احتمالاً افراد مبتلا به اختلال افسردگی عمدۀ هنگام ناتوانی در تمرکز، دشواری در تصمیم‌گیری یا سایر علائم مرتبط با اضطراب دلواپس می‌شوند که احتمالاً در حال دیوانه شدن هستند(۳۵). بعدها سایر مطالعات نیز شواهدی در رابطه با نقش دلواپسی‌های شناختی در افسردگی و خودکشی ارائه کرده‌اند(۳۶). در برخی از مدل‌های سبب‌شناسی، نیاز به حفظ کنترل به عنوان عامل اصلی در سبب‌شناسی افسردگی شناخته شده است؛ از آنجایی که بسیاری از مسائل زندگی خارج از کنترل هستند و دستیابی به آن غیرممکن است، مطمئناً نیاز به حفظ کنترل می‌تواند خسته کننده باشد. درنتیجه تلاش برای حفظ کنترل می‌تواند منجر به احساس دلسوزی، درماندگی و درنهایت نامیدی شود. برخی از مطالعات نیز به رابطه دلواپسی‌های اجتماعی حساسیت اضطرابی و افسردگی اشاره کرده‌اند(۲۱، ۲). حتی شواهدی وجود دارد که نشان می‌دهد بعد دلواپسی‌های اجتماعی در بین تعداد زیادی از بیماران سرپایی که سابقاً اقدام به خودکشی داشتند بالا بوده است(۳۶). از طرف دیگر شواهدی نیز در رابطه با نقش دلواپسی‌های جسمانی به عنوان میانجی دلواپسی‌های شناختی و اقدام به خودکشی وجود دارد، به این معنا که دلواپسی‌های جسمانی باعث تشدید دلواپسی‌های شناختی و پریشانی بیماران می‌شود، درنتیجه، احتمال اقدام به خودکشی را در آن‌ها افزایش می‌دهد(۳۷).

سنجش حساسیت اضطرابی

یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های کار بالینی سنجش درست و دقیق مفهوم موردنرسی است. برای سنجش حساسیت اضطرابی هم از راهبردهای رفتاری و هم مقیاس‌های خود گزارشی استفاده می‌شود. بخشی از این راهبردهای رفتاری شامل استنشاق CO_2 ، تمرین‌های ورزشی، نوشیدنی‌های محرك، نفس کشیدن با نی و سخنرانی در شرایط بدون آمادگی است(۳۸).

این برنامه‌ها به جای کاهش علائم یا کاهش شدت آن‌ها به دنبال افزایش آستانه تحمل اضطراب و حس‌های بدنی مرتبط با آن هستند. درنتیجه، مودال‌های درمانی فراتشیکی مانند آموزش روانی، آگاهی هیجانی، بازسازی شناختی و رویارویی با حس‌های بدنی به منظور اصلاح و بهبود تجربه هیجانی طراحی شده‌اند. اخیراً تقابل اثربخشی دیدگاه‌های سنتی و فراتشیکی شناختی-رفتاری در درمان مشکلات هیجانی مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته است، برخی از این مطالعات مانند شواهدی در حمایت از دیدگاه‌های سنتی ارائه کرده‌اند، برخی نیز اثربخشی این درمان‌ها را یکسان گزارش کرده‌اند و برخی هم بر اثربخشی و به صرف بودن درمان فراتشیکی تأکید کرده‌اند. با این حال تاکنون شواهدی در رابطه با تفاوت درمان‌های سنتی و فراتشیکی شناختی-رفتاری در کاهش حساسیت اضطرابی گزارش نشده است.

این مطالعه با مرور مفاهیم نظری و تجربی حساسیت اضطرابی به عنوان یک سازه مهم در سبب‌شناسی مشکلات روان-شناختی، شواهد موجود را در راستای نقش فراتشیکی آن در پدید آیی و تداوم اختلال‌های هیجانی جمع‌آوری کرد و در عین حال می‌تواند چشم‌انداز مناسبی برای پژوهشگران و درمانگران حوزه اختلال‌های هیجانی باشد. توجه به سازه حساسیت اضطرابی به مثابة سازه‌ای فراتشیکی این ایده را به درمانگران می‌دهد که در پروتکل‌ها و منوال‌های درمانی طراحی شده برای طیف وسیعی از اختلال‌های هیجانی نه تنها باید این سازه را مدنظر داشته باشند بلکه در ارزیابی پیامدهای درمانی نیز باید به آن توجه کنند. به عنوان مثال پژوهش‌ها حکایت از این دارند که اگر پروتکل درمانی مواجه و جلوگیری از پاسخ که درمان انتخابی اختلال وسوسی جبری است بدون توجه به سطح پایه حساسیت اضطرابی بیماران به کار گرفته شود می‌تواند نه تنها در اثربخشی درمان مداخله کند بلکه فرآیند خاموشی پاسخ‌های اجتنابی یاد گرفته شده را طولانی‌تر کند؛ پدیدهای که در رفتار درمانی اختلال وسوسی

اضطرابی نه تنها می‌تواند به عنوان یک آماج درمانی برای کاهش علائم مشکلات هیجانی موردنظر قرار بگیرد، بلکه می‌تواند پاسخ‌دهی به درمان شناختی-رفتاری اختلال‌های هیجانی را تحت تأثیر قرار دهد^(۳)، درنتیجه مداخلات مبتنی بر حساسیت اضطرابی همواره می‌توانند در کار بالینی مفید باشند. در رابطه با مفهوم سازی موردعی طرح درمان مرتبط با حساسیت اضطرابی دو دیدگاه کلی وجود دارد: نخست دیدگاه رایج شناختی، رفتاری است که حساسیت اضطرابی را به عنوان یک سازه شناختی اختصاصی برای اختلال وحشت-زدگی در نظر می‌گیرد که به صورت سوء‌تعییر اضطراب و علائم مرتبط با آن ظاهر پیدا می‌کند؛ در این دیدگاه اعتقاد بر این است که حساسیت اضطرابی به طور اختصاصی پیش‌بینی کننده حمله‌های وحشت‌زدگی است. دوم، دیدگاه جدید فراتشیکی است که هیجان محور است و حساسیت اضطرابی را با آستانه تحمل حس‌های بدنی تبیین می‌کند. در این دیدگاه حساسیت اضطرابی یا به دلیل ابعاد مختلفی که دارد و یا به دلیل نوع واکنش مشترک بیماران به اضطراب، به عنوان یکی از عوامل مشترک بین اختلال‌های هیجانی شناخته می‌شود. در رابطه با دیدگاه نخست برنامه‌های درمانی اختلال ویژه اختلال وحشت‌زدگی در بخشی از کار خود به حساسیت اضطرابی پرداخته‌اند؛ علاوه بر این برنامه‌های درمانی اختصاصی نیز برای حساسیت اضطرابی ارائه کرده‌اند (برای مثال وات و استوارت، ۲۰۰۸، برنامه درمانی خودیاری غلبه بر حساسیت اضطرابی). این برنامه‌های درمانی با ارائه آموزش روانی، بازسازی شناختی، رویارویی با حس‌های بدنی و مدیریت استرس به دنبال تغییرات شناختی در مورد اضطراب و علائم مرتبط با آن هستند، به طوری که باورهای فاجعه‌آمیز در مورد آن‌ها فاجعه زدایی شود و به این ترتیب شدت علائم کاهش پیدا کند و از راهکارهای مقابله‌ای ناکارآمد کاسته شود. در مقابل اگرچه در برنامه‌های درمانی فراتشیکی نیز سازوکارهای مشابه با برنامه‌های درمانی تشخیص ویژه در پیش‌گرفته می‌شود، اما

دوران زندگی همواره با تجارت زندگی افراد پیوند می خورد؛ فهم آن به متخصصان بالینی کمک می کند تا در ک درستی از ابعاد آسیب شناسی مشکل هیجانی کوئی بیماران پیدا کنند و درنتیجه راهبردهای درمانی اختصاصی برای آنها طراحی کنند. اهمیت حساسیت اضطرابی به عنوان یک سازه مجزا تالاندازهای است که هم در دیدگاههای سنتی و هم دیدگاههای فراتشیخی شناختی-رفتاری به طوری ویژه به آن پرداخته شده است. به نظر می رسد که مداخلات حساسیت اضطرابی علاوه بر نقش درمانی می توانند در جهت پیشگیری از بروز مشکلات هیجانی و تسهیل فرآیند درمان این مشکلات نقش ویژه ای داشته باشد. پیشنهاد می شود که مطالعات آینده علاوه بر مقایسه اثربخشی برنامه های درمانی سنتی با برنامه های درمانی فراتشیخی، برنامه های درمانی فراتشیخی متتمرکز بر حساسیت اضطرابی را با برنامه های درمانی جامع تر نیز مقایسه کنند.

تشکر و قدردانی

این مطالعه برگرفته از طرح تحقیقاتی مصوب دانشگاه علوم پزشکی زنجان با کد: IR.ZUMS.REC.1396.306 است. نویسندها کان مقاله از معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی زنجان به خاطر حمایت از این مطالعه تقدیر و تشکر می نمایند.

جری ب دنبال فرآیندی عکس آن هستیم یعنی می خواهیم بعد از مواجهه رفتارهای اجتنابی خاموش شوند (۳۰). این مقاله در تلاش بوده است که مروری بر جایگاه حساسیت اضطرابی در پدید آیی و تداوم اختلال های هیجانی داشته باشد، ابزارهای مناسب ارزیابی آن را معرفی کند و نقش آن را در هر اختلال به طور اختصاصی تشریح کند. پیشنهاد می شود پژوهش ها و مقالات در آینده به مکانیسم های میانجی، واسطه ای و پیش بین در ارتباط حساسیت اضطرابی با اختلال های هیجانی پردازند تا در پرتو این پژوهش ها، دانش ما از فرآیندهای آسیب شناختی این اختلال ها افزایش یابد. در این صورت، مداخله های درمانی دقیق تر بر پایه چنین دانشی هم می توانند کانونی تر باشد، هم از هزینه های درمانی تحمیلی به بیماران بکاهد و هم به درمانگران کمک کند تا در چارچوبی منسجم که به راحتی قابل یادگیری و قابل اجرا است، بتوانند پروتکل های مناسب تری را انجام دهند.

نتیجه گیری

شوahد فرآیندهای در رابطه با نقش حساسیت اضطرابی در سیر تحول و تداوم اختلال های هیجانی وجود دارد که نه تنها به درک و فهم بهتر آسیب شناسی این اختلال ها کمک می کند بلکه تلویحات و مضامین بسیار بالرزشی در روند درمان این اختلال ها دارد. با توجه به اینکه حساسیت اضطرابی هم جنبه های ژنتیکی دارد و هم تحت تأثیر محیط قرار دارد و در طول

منابع

1. Khakpoor S, Saed O. Transdiagnostic cognitive behavioral therapy based on unified protocol: new approach to emotional disorders. Asia Pac J Clin Trials Nerv Syst Dis. 2018;3(4):151.
2. Wheaton MG, Deacon BJ, McGrath PB, Berman NC, Abramowitz JS. Dimensions of anxiety sensitivity in the anxiety disorders: Evaluation of the ASI-3. J Anxiety Disord. 2012;26(3):401-8.
3. Blakey SM, Abramowitz JS, Reuman L, Leonard RC, Riemann BC. Anxiety sensitivity as a predictor of outcome in the treatment of obsessive-compulsive disorder. Behav Ther Exp Psychiatry. 2017;57:113-7.

4. Norr AM, Allan NP, Macatee RJ, Keough ME, Schmidt NB. The effects of an anxiety sensitivity intervention on anxiety, depression, and worry: Mediation through affect tolerances. *Behav Res Ther.* 2014;59:12-9.
5. Reiss S, Peterson RA, Gursky DM, McNally RJ. Anxiety sensitivity, anxiety frequency and the prediction of fearfulness. *Behav Res Ther.* 1986;24(1):1-8.
6. Taylor S, Zvolensky MJ, Cox BJ, Deacon B, Heimberg RG, Ledley DR, et al. Robust dimensions of anxiety sensitivity: development and initial validation of the Anxiety Sensitivity Index-3. *Psychol Assess.* 2007;19(2):176.
7. Stewart SH, Taylor S, Jang KL, Cox BJ, Watt MC, Fedoroff IC, et al. Causal modeling of relations among learning history, anxiety sensitivity, and panic attacks. *Behav Res Ther.* 2001;39(4):443-56.
8. Otto MW, Eastman A, Lo S, Hearon BA, Bickel WK, Zvolensky M, et al. Anxiety sensitivity and working memory capacity: Risk factors and targets for health behavior promotion. *Clin Psychol Rev.* 2016;49:67-78.
9. Clark DM. A cognitive approach to panic. *Behav Res Ther.* 1986;24(4):461-70.
10. McNally RJ. Anxiety sensitivity and panic disorder. *Biol Psychiatry.* 2002;52(10):938-46.
11. Schmidt NB, Capron DW, Raines AM, Allan NP. Randomized clinical trial evaluating the efficacy of a brief intervention targeting anxiety sensitivity cognitive concerns. *J Consult Clin Psychol.* 2014;82(6):1023.
12. Pérez Benítez CI, Shea MT, Raffa S, Rende R, Dyck IR, Ramsawh HJ, et al. Anxiety sensitivity as a predictor of the clinical course of panic disorder: a 1-year follow-up study. *J Depress Anxiety.* 2009;26(4):335-42.
13. Boswell JF, Farchione TJ, Sauer-Zavalá S, Murray HW, Fortune MR, Barlow DH. Anxiety sensitivity and interoceptive exposure: a transdiagnostic construct and change strategy. *Behav Ther.* 2013;44(3):417-31.
14. Association AP. Diagnostic and statistical manual of mental disorders (DSM-5®): American Psychiatric Pub; 2013.
15. Marshall GN, Miles JN, Stewart SH. Anxiety sensitivity and PTSD symptom severity are reciprocally related: evidence from a longitudinal study of physical trauma survivors. *J Abnorm Psychol.* 2010;119(1):143.
16. Norr AM, Albanese BJ, Boffa JW, Short NA, Schmidt NB. The relationship between gender and PTSD symptoms: Anxiety sensitivity as a mechanism. *Pers Individ Differ.* 2016;90:210-3.
17. Taylor S, Koch WJ, McNally RJ. How does anxiety sensitivity vary across the anxiety disorders? *J Anxiety Disord.* 1992;6(3):249-59.
18. Zvolensky MJ, Forsyth JP. Anxiety sensitivity dimensions in the prediction of body vigilance and emotional avoidance. *Cognit Ther Res.* 2002;26(4):449-60.
19. Stanley IH, Hom MA, Spencer-Thomas S, Joiner TE. Examining anxiety sensitivity as a mediator of the association between PTSD symptoms and suicide risk among women firefighters. *J Anxiety Disord.* 2017;50(13):94-102.
20. Khakpoor S, Saed O, Shahsavari AJCP. The concept of “Anxiety sensitivity” in social anxiety disorders presentations, symptomatology, and treatment: A theoretical perspective. 2019(just-accepted):1617658.
21. Naragon-Gainey K. Meta-analysis of the relations of anxiety sensitivity to the depressive and anxiety disorders. *Psychol Bull.* 2010;136(1):128-50.

22. Olthuis JV, Watt MC, Stewart SH. Anxiety Sensitivity Index (ASI-3) subscales predict unique variance in anxiety and depressive symptoms. *J Anxiety Disord.* 2014;28(2):115-24.
23. Clark DM, Wells A. A cognitive model of social phobia [press release]. New York, NY, US: The Guilford Press 1995.
24. Kanai Y, Sasaki S, Iwanaga M, Seiwa H. Distorted cognition of bodily sensations in subtypes of social anxiety. *Journal of Shinrigaku kenkyu: The Japanese journal of psychology.* 2010;80(6):520-6.
25. Floyd M, Garfield A, LaSota MT. Anxiety sensitivity and worry. *Pers Individ Differ.* 2005;38(5):1223-9.
26. Rifkin LS, Beard C, Hsu KJ, Garner L, Björgvinsson T. Psychometric properties of the anxiety sensitivity index-3 in an acute and heterogeneous treatment sample. *J Anxiety Disord.* 2015;36:99-102.
27. Wilhelm FH, Trabert W, Roth WT. Physiologic instability in panic disorder and generalized anxiety disorder. *Biol Psychiatry.* 2001;49(7):596-605.
28. Robinson LJ, Freeston MH. Emotion and internal experience in Obsessive Compulsive Disorder: reviewing the role of alexithymia, anxiety sensitivity and distress tolerance. *Clin Psychol Rev.* 2014;34(3):256-71.
29. Vancleef LM, Peters ML, Gilissen SM, De Jong PJ. Understanding the role of injury/illness sensitivity and anxiety sensitivity in (automatic) pain processing: An examination using the Extrinsic Affective Simon Task. *J Pain.* 2007;8(7):563-72.
30. Khakpoor S, Yousefi F, Saed O. Anxiety Sensitivity and Obsessive-Compulsive Disorder: A Mini Review. *Shenakht J Psycholo Psychiat.* 2018;5(5):69-80.
31. Newth S, Rachman S. The concealment of obsessions. *Behav Res Ther.* 2001;39(4):457-64.
32. Abramowitz JS, Braddock A. Psychological treatment of health anxiety and hypochondriasis: A biopsychosocial approach. Ashland, OH, US: Hogrefe & Huber Publishers; 2008. xii, 331-xii, p.
33. Olatunji BO, Wolitzky-Taylor KB. Anxiety sensitivity and the anxiety disorders: a meta-analytic review and synthesis. *Psychol Bull.* 2009;135(6):974.
34. Fergus TA, Kelley LP, Griggs JO. The combination of health anxiety and somatic symptoms: Specificity to anxiety sensitivity cognitive concerns among patients in primary care. *J Psychiatr Res* 2016;239:117-21.
35. Taylor S, Koch WJ, Woody S, McLean PJJ. Anxiety sensitivity and depression: how are they related? 1996;105(3):474.
36. Capron DW, Kotov R, Schmidt NB. A cross-cultural replication of an interactive model of anxiety sensitivity relevant to suicide. *J Psychiatr Res.* 2013;205(1-2):74-8.
37. Capron DW, Cougle JR, Ribeiro JD, Joiner TE, Schmidt NB. An interactive model of anxiety sensitivity relevant to suicide attempt history and future suicidal ideation. *J Psychiatr Res.* 2012;46(2):174-80.
38. Smits JA, Otto M, Powers M, Baird S. *The Clinician's Guide to Anxiety Sensitivity Treatment and Assessment.* San Diego, CA, US: Academic Press; 2018.
39. Zinbarg RE, Barlow DH, Brown TA. Hierarchical structure and general factor saturation of the Anxiety Sensitivity Index: Evidence and implications. *Psychol Assess.* 1997;9(3):277.
40. Otto MW, Smits JA, Fitzgerald HE, Powers MB, Baird SO. Anxiety sensitivity and your clinical practice. *The Clinician's Guide to Anxiety Sensitivity Treatment and Assessment.* San Diego, CA, US: Elsevier Academic Press; 2019. p. 179-93.